

Comisia juridică, numiri și imunități

Raport

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)
(nr.349 din 28.11.2024)

lectura II

Comisia juridică, numiri și imunități a examinat proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), prezentat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvernul Republicii Moldova și comunică următoarele.

Prezentul proiect de lege are drept scop fortificarea mecanismului de urmărire și identificare a bunurilor infracționale pentru a sprijini organele responsabile de confiscare și executare efectivă a acestora, precum și asigurarea măsurilor de gestionare și planificare a activelor, prin alinierea cadrului normativ național la standardele legislației UE. Astfel, proiectul de lege a fost elaborat în vederea executării acțiunilor din: programul național de recuperare a bunurilor infracționale pentru anii 2023-2027 aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr.342/2022 și planul de măsuri pentru limitarea influenței excesive a intereselor private asupra vieții economice, politice și publice (deoligarhizare) aprobat de către Comisia Națională pentru Integrare Europeană la data de 26 mai 2023.

Proiectul de lege a fost aprobat în primă lectură în ședința plenară din 13 decembrie 2024.

Pentru lectura a doua au fost examinate amendamentele deputaților și avizul Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului, obiecțiile cu scop de rigoare redacțională fiind examinate în acest sens. Sinteza amendamentelor deputaților este parte integrantă la prezentul raport.

SINTEZA

**amendamentelor și propunerilor la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)
(nr.349 din 28.11.2024)**

Nr. d/o	Textul părții constitutive a proiectului de lege sau a legii la care se propun amendamente, propuneri, obiecții	Autorul și conținutul amendamentului, propunerii	Decizia Comisiei
1.	<p>„Art.35 și 42¹ din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104/2002 (republicat: Monitorul Oficial al R. Moldova nr.209-211 art.683 din 05.10.2012; Monitorul Oficial al R. Moldova nr.91-94 art.668 din 27.06.2002) are următorul conținut:</p> <p>„Articolul 35. Indemnizațiile în cazul eliberării din serviciu</p> <p>(1) Pentru compensarea rigurilor, a riscurilor și a interdicțiilor din perioada serviciului, la eliberare din serviciul Centrului în temeiul art.34⁶ alin.(2) lit.a) dacă are vechimea în muncă ce acordă dreptul la pensie, precum și la eliberare din serviciu în temeiul lit.b), d), g), h) din articolul și alineatul menționat, ofițerul anticorupție beneficiază de o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică realizată în serviciul special sau militar, prin contract, în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, după cum urmează:</p> <p>a) de la 5 la 10 ani – 5 salarii lunare;</p> <p>b) de la 10 la 15 ani – 10 salarii lunare;</p> <p>c) de la 15 la 20 de – 15 salarii lunare;</p>	<p>Deputatul Veronica Roșca</p> <p>1. Art. VIII din proiect devine Art. IX.</p> <p>2. Art. VIII va avea următorul cuprins:</p> <p>”Art. VIII – Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104/2002 (republicat: Monitorul Oficial al R. Moldova nr.209-211 art.683 din 05.10.2012; Monitorul Oficial al R. Moldova nr.91-94 art.668 din 27.06.2002) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolele 40¹ va avea următorul conținut:</p> <p>(1) Ofițerii anticorupție au dreptul la asistență medicală și la tratament medical (ambulatoriu și staționar) gratuite, acordate din contul statului, în instituții medicale competente ce deservesc ofițerii anticorupție în baza unui contract cu Centrul.</p> <p>(2) În cazul în care ofițerii anticorupție necesită asistență medicală urgentă prespitalicească aceasta li se acordă necondiționat în orice instituție medico-sanitară.</p> <p>(2¹) În cazul în care asistența medicală planificată nu poate fi acordată în inbstituțiile medicale care deservesc ofițerii anticorupție, aceasta se acordă în alte instituții medicale cu rambursarea cheltuielilor din mijloacele financiare ale Centrului prevăzute în acest scop.</p>	<p align="center">Se acceptă</p> <p>1. Art. din proiect se renumerotează în ordine cronologică.</p> <p>2. Art. III va avea următorul cuprins</p> <p>Art. III – Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104/2002 (republicat: Monitorul Oficial al R. Moldova nr.209-211 art.683 din 05.10.2012; Monitorul Oficial al R. Moldova nr.91-94 art.668 din 27.06.2002) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 35 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul conținut:</p> <p>„(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) persoanele cu funcții de demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție beneficiază de indemnizația unică prevăzută la alin. (1) fără eliberarea din serviciu dacă și-au stabilit dreptul la pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile art. 42¹ alin. (1¹).”</p>

<p>d) de peste 20 de – 20 de salarii lunare.</p> <p>(2) În cazul eliberării repetate din serviciul special, mărirea indemnizației unice acordate exclude mărirea indemnizației unice primite anterior.</p> <p>(3) Indemnizația unică a ofițerului anticorupție decorat cu distincții de stat în perioada serviciului din cadrul Centrului în funcția de ofițer anticorupție se majorează cu 2 salarii lunare.</p> <p>(4) În caz de deces al ofițerului anticorupție sau de declarare a acestuia dispărut fără veste, indemnizația unică se acordă soției (soțului), copiilor sau părinților defunctului/dispărutului, iar în lipsa acestora – altor moștenitori, în corespundere cu vechimea calendaristică prevăzută la alin.(1). În cazul în care ofițerul anticorupție decedat sau dispărut a avut vechimea calendaristică în serviciu în funcția de ofițer anticorupție de până la 5 ani, se acordă indemnizație unică în mărime de 3 salarii lunare.”</p> <p>Articolul 42¹. Calcularea vechimii în muncă/stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor</p> <p>(1) Vechimea în muncă/stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiilor directorului, directorului adjunct și ofițerilor anticorupție se calculează în conformitate cu Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544/1993, iar pentru funcționarii publici din cadrul Centrului, se calculează în conformitate cu Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.</p>	<p>(3) Ofițerii anticorupție care s-au pensionat pentru limită de vârstă sau pentru vechime în muncă și ofițerii anticorupție aflați în incapacitate de a-și îndeplini atribuțiile, fapt constatat prin examen medical de specialitate, au dreptul, în mod gratuit, o dată la 3 ani, la bilete de tratament balneo-sanatorial.</p> <p>(4) Acordarea biletelor de tratament balneo-sanatorial se efectuează în conformitate cu Legea nr.190-XV din 8 mai 2003 cu privire la veterani.”</p> <p>Articolul 35 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul conținut:</p> <p>„(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) persoanele cu demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție beneficiază de indemnizația unică prevăzută la alin. (1) fără eliberarea din serviciu dacă și-au stabilit dreptul la pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile art. 42¹ alin. (1¹).”</p> <p>2. Articolul 42¹ se completează cu alineatul (1¹) cu următorul conținut:</p> <p>„(1¹) Persoanele cu demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție au dreptul de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă fără eliberare din serviciu.”.</p> <p>Argumentare: Modificările propuse vor viza, în mod special, motivarea și menținerea în funcție a persoanelor de demnitate publică din cadrul Centrului Național Anticorupție, având în vedere importanța acestora în asigurarea eficienței activității organizaționale. Este esențial</p>	<p>2. Articolul 40¹ va avea următorul conținut:</p> <p>(1) Ofițerii anticorupție au dreptul la asistență medicală și la tratament medical (ambulatoriu și staționar) gratuite, acordate din contul statului, în instituții medicale competente ce deservesc ofițerii anticorupție în baza unui contract cu Centrul.</p> <p>(2) În cazul în care ofițerii anticorupție necesită asistență medicală urgentă prespitalizează aceasta li se acordă necondiționat în orice instituție medico-sanitară.</p> <p>(2¹) În cazul în care asistența medicală planificată nu poate fi acordată în instituțiile medicale care deservesc ofițerii anticorupție, aceasta se acordă în alte instituții medicale cu rambursarea cheltuielilor din mijloacele financiare ale Centrului prevăzute în acest scop.</p> <p>(3) Ofițerii anticorupție care s-au pensionat pentru limită de vârstă sau pentru vechime în muncă și ofițerii anticorupție aflați în incapacitate de a-și îndeplini atribuțiile, fapt constatat prin examen medical de specialitate, au dreptul, în mod gratuit, o dată la 3 ani, la bilete de tratament balneo-sanatorial.</p> <p>(4) Acordarea biletelor de tratament balneo-sanatorial se efectuează în conformitate cu Legea nr.190-XV din 8 mai 2003 cu privire la veterani.”</p>
--	--	---

<p>(2) Perioada de serviciu în cadrul Centrului în calitate de ofițer anticorupție al subdiviziunii cu destinație specială se include în vechimea în muncă specială care acordă dreptul la pensie și se calculează de la coeficientul 1 la 1,5 conform legislației în vigoare. Subdiviziunile cu destinație specială sunt stabilite de directorul Centrului.”</p>	<p>ca liderii experimentați și bine pregătiți să rămână în funcție, pentru a asigura continuitatea și pentru a sprijini implementarea eficientă a strategiilor și obiectivelor instituționale.</p> <p>Centrul Național Anticorupție, fiind o instituție cheie în prevenirea și combaterea corupției, se află într-o poziție crucială în menținerea unui leadership puternic. Schimbările frecvente în conducere pot eroda încrederea publicului și a partenerilor internaționali, fapt ce subliniază necesitatea unor măsuri care să sprijine menținerea unui leadership stabil și competent.</p> <p>Aceste modificări ar putea ajuta la crearea unui cadru mai solid pentru combaterea corupției și ar contribui la dezvoltarea instituțională pe termen lung, prin reducerea riscurilor asociate cu instabilitatea în conducere.</p> <p>Ofițerii și subofițerii din cadrul Centrului au responsabilități speciale legate de securitatea statului și de protecția cetățenilor, ceea ce impune condiții diferite față de alte categorii de salariați. Aceștia sunt supuși unor riscuri specifice, atât fizice cât și psihologice, care pot afecta sănătatea lor. Așadar, cheltuielile suplimentare pentru asigurarea medicală nu ar trebui să fie o povară suplimentară pentru aceștia.</p> <p>De asemenea, conform legislației în vigoare, în speță Legea nr.1104/2002 angajații Centrului beneficiază de anumite drepturi și compensații, iar asigurarea medicală ar trebui să fie inclusă ca un beneficiu în cadrul sistemului lor de protecție socială, având în vedere natura riscantă a activității lor.</p>	<p>3. Articolul 42¹ se completează cu alineatul (1¹) cu următorul conținut:</p> <p>„(1¹) Persoanele cu demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție au dreptul de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă fără eliberare din serviciu.””.</p>
---	--	--

Subsevent, acordarea unor beneficii suplimentare, cum ar fi asigurarea medicală, poate contribui la motivația și satisfacția personalului din cadrul Centrului. În acest fel, statul ar demonstra aprecierea față de dedicarea și sacrificiile angajaților Centrului, contribuind astfel la menținerea unui personal bine pregătit și dedicat luptei împotriva corupției. Similar, de asistență medicală gratuită din contul statutului beneficiază angajații din cadrul MAI, SIS, ANP, SPPS.

Astfel, consolidarea drepturilor profesionale și compensatorii ale ofițerilor și subofițerilor Centrului, inclusiv în ceea ce privește asigurarea medicală, ar contribui la protejarea sănătății acestora și la menținerea unui personal bine pregătit și motivat în serviciul public. Amendamentul înaintat va implica cheltuieli bugetare suplimentare până la finele anului în mărime de aproximativ 1 mln lei.

La data de 20 decembrie 2024 a fost înregistrat amendamentul VR nr. 60/03-208 la proiectul de lege nr. 275 din 28.07.2023 cu privire la sistemul judecătoresc anticorupție și modificarea unor acte normative (votat în prima lectură în data de 30.11.2023), prin care s-a solicitat inclusiv modificarea **art. 40¹ Ocrotirea sănătății și asistența socială**, al Legii nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție.

Subsevent, menționez că Guvernul a avizat pozitiv propunerile de modificare a Legii nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție și au fost luate în calcul toate comentariile, propunerile de îmbunătățire, reformulările, și raționamentele ce stau la baza

		<p>modificărilor Legii nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție.</p>	
<p>2.</p>	<p>Articolul 400 alin.(1) Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78-84, art. 100), cu modificările ulterioare, are următorul conținut:</p> <p>(1) Contravențiile prevăzute la art.47, art.48¹ alin.(7), art.49, 50, 52, 52¹, 54, 68¹-71, 73, 76¹, art.77 alin.(8), art.77², 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80¹, 85-87, 89-91, art.91¹ alin.(13)-(18) și (20), art.96, 99-104, 105-107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) și (12), art.158 alin.(1) și (2), art.176, 180¹, art.197 alin.(5), art.201-203, 205, 207¹, 209, 220, 221, 222-226, 228-243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263¹, 267, art.273 pct.17) și 18), art.277 alin.(1), (4) și (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287³, 289¹, 321, 325, 326 alin.(2)-(6), art.327⁴, 331, 332, 332¹, 338-341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350², 354-357, 359-362, art.364 alin.(2), (2¹), (5), (6) și (10), art.365, 365³ și 365⁵ se constată și se examinează de către poliție.</p>	<p>Deputat Veronica Roșca</p> <p>Se propune completarea proiectului de lege cu un articol nou care va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. V. – La articolul 400 aliniatul (1) Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78-84, art. 100), cu modificările ulterioare, după textul „prevăzute la art. 47” se completează cu textul „art. 47^{1”}”.</p> <p>Argumentare:</p> <p>Potrivit Codului contravențional al Republicii Moldova, nr. 218/2008, competența de constatare și examinare a art.47¹ (coruperea electorală pasivă) este atribuită Centrului Național Anticorupție.</p> <p>Este de menționat, că abordarea contravențională a coruperii electorale pasive contribuie la protejarea ordinii de drept, fiind un instrument ce restabilește echitatea socială și asigură exprimarea votului liber exprimat, or, nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze precum și pentru a-l împiedica să își exprime voința în mod independent.</p> <p>Totuși, analiza statisticii demonstrează că atribuirea art.47¹ (coruperea electorală pasivă) din Codul</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Se completează cu un ART.nou, care va avea următorul conținut:</p> <p>„Art. VI. – La articolul 400 aliniatul (1) Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78-84, art. 100), cu modificările ulterioare, după textul „prevăzute la art. 47” se completează cu textul „art. 47^{1”}”.</p> <p>Proiectul de lege se va renumera în ordine cronologică.</p>

contravențional nr. 218/2008 exclusiv Centrului Național Anticorupție, excedează capacitățile acestuia.

Agenții constatatori din cadrul Centrului Național Anticorupție fizic nu au capacitatea de a asigura prezența în preajma secțiilor de votare în vederea constatării contravențiilor, mai mult ca atât examinarea contravenției prevăzute de art. 47¹ din Codul contravențional, nr. 218/2008, și aplicarea sancțiunii este de competența directorului, directorilor adjuncți ai Centrului Național Anticorupție, și șefilor subdiviziunilor teritoriale ale acestuia și adjuncții lor, fapt ce impune deplasarea persoanelor în privința căroră a fost pornit proces contravențional la sediul Centrului Național Anticorupție sau, după caz, la subdiviziunile teritoriale, pentru audieri, măsuri procesuale cât și participarea la examinarea cauzelor contravenționale, iar insuficiența de personal afectează calitatea muncii, depășirea termenelor de executare, etc.

Subsecvent, o alternativă este ca competența de constatare și examinare a art.47¹ (coruperea electorală pasivă) din Codul contravențional al Republicii Moldova, să fie atribuită și Ministerului Afacerilor Interne care dispune de suficiente resurse umane în acest scop.

Astfel, se propune la art. 400 alineatul (1), după textul „art. 47” să se completeze cu textul „47¹”.

Accastă modificare va contribui la asigurarea coerenței, promptitudinii și sinergiei, în procesul de constatare/examinare a contravențiilor de către agenții constatatori și exercitarea la nivelul corespunzător a sarcinilor stabilite.

3.	<p>Art. II, pct. 42. al proiectului de lege are următorul conținut:</p> <p>„La articolul 468, alineatul (3) se completează cu textul ”, iar procurorul coordonează executarea hotărârilor cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată”.”</p>	<p>Deputatul Radu Marian</p> <p>la pct. 42 referitor la articolul 468 se completează cu o modificare nouă prin care articolul se completează cu alineatul (1¹) cu următorul text:</p> <p>„(1¹) Odată cu transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța care a judecat cauza informează procurorul despre transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești respective.”;</p> <p>Argumentare:</p> <p>Articolul 468 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează procedura de trimitere spre executare a hotărârilor judecătorești. Modificarea propusă vizează completarea acestui alineat cu o dispoziție privind informarea procurorului în cazul hotărârilor referitoare la confiscarea specială și extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p> <p>Această modificare se justifică prin necesitatea de a asigura o mai bună coordonare între instanță și procuror în procesul de executare a acestor hotărâri. Informarea procurorului permite acestuia să monitorizeze modul în care sunt puse în aplicare măsurile dispuse de instanță, asigurând astfel respectarea legalității și eficiența executării.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Art. IV, pct. 42. Va avea următorul conținut:</p> <p>„La articolul 468:</p> <p>Se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Odată cu transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța care a judecat cauza informează procurorul despre transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești respective.”;</p> <p>alineatul (3) se completează cu textul ”, iar procurorul coordonează executarea hotărârilor cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată”.”</p> <p>Art. se vor renumera respectiv</p>
----	---	--	--

		<p>Mai mult, informarea procurorului este esențială în contextul în care acesta reprezintă interesul public în procesul penal și mai nou, coordonează executarea hotărârilor respective. Prin urmare, este firesc ca procurorul să fie informat cu privire la executarea hotărârilor care vizează confiscarea bunurilor provenite din infracțiuni, repararea prejudiciului cauzat statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p>	
<p>4.</p>	<p>Art.II, pct. 43. al proiectului de lege are următorul conținut: La articolul 469, alineatul (1) se completează cu punctul 17³) cu următorul conținut: „17³) soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor”.</p>	<p>Deputatul Radu Marian la pct. 43 referitor la articolul 469 alineatul (1), punctul 17³) se completează cu cuvintele: „și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune”;</p> <p>Argumentare:</p>	<p>Se acceptă La Art.IV. pct 43 va avea următorul conținut: La articolul 469, alineatul (1) se completează cu punctul 17³) cu următorul conținut: „17³) soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune”.</p> <p>Articolele se vor renumerota.</p>
<p>5.</p>	<p>Art.II, pct. 46. al proiectului de lege are următorul conținut: 1. Se completează cu articolul 471² cu următorul cuprins: „Articolul 471². Modul de soluționare a cazurilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 17³) (1) Procurorul înaintează demers în instanța de judecată pentru soluționarea</p>	<p>Deputatul Radu Marian la pct. 46 referitor la articolul 471² se expune în următoarea redacție: „46. Se completează cu articolul 471² cu următorul cuprins: Articolul 471². Modul de soluționare a chestiunilor privind modul</p>	<p>Se acceptă La Art.IV, pct. 46. al proiectului de lege va avea următorul conținut: Se completează cu articolul 471² cu următorul cuprins: Articolul 471². Modul de soluționare a chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la</p>

<p>modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în cazul în care, în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă, se constată că:</p> <p>a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință; sau</p> <p>b) în procedura de executare au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal.</p> <p>(2) La examinarea demersului procurorului privind soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor, este obligatorie participarea organului care pune în executare hotărârea, precum și a proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p>	<p>hotărârilor judecătorești</p> <p>bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului</p> <p>(1) Organul care pune în executare hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului solicită procurorului să înainteze un demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești, în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești constată că:</p> <p>a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință;</p> <p>b) au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință;</p> <p>(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de materialele aferente care justifică constatările efectuate de organul care pune în executare hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.</p> <p>(3) Demersul procurorului se înaintează în termen de până la 5 zile de la data recepționării solicitării și se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La</p>	<p>confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului</p> <p>(1) Organul care pune în executare hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului solicită procurorului să înainteze un demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești, în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești constată că:</p> <p>a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință;</p> <p>b) au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință</p> <p>(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de materialele aferente care justifică constatările efectuate de organul care pune în executare hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.</p> <p>(3) Demersul procurorului se înaintează în termen de până la 5 zile de la data recepționării solicitării și se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La</p>
---	--	--

<p>(3) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1) este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.</p> <p>(4) Dispoziitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”</p>	<p>bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.</p> <p>(3) Demersul procurorului se înaintează în termen de până la 5 zile de la data recepționării solicitării și se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La examinarea acestuia, este obligatorie participarea procurorului, organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(4) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.</p> <p>(5) Dispoziitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”</p> <p>Argumentare: Deși în articolul 471² sunt consacrate mecanisme legale prin care în faza de executare a unor hotărâri de confiscare sau repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului, odată cu identificarea ulterioară a unor bunuri, valoarea acestora va fi dedusă din valoarea totală indicată în hotărâre de confiscare, totuși, pentru a avea o operativitate a acțiunilor întreprinse din partea autorităților, se impune necesitate de a indica expres că organul care pune în</p>	<p>examinarea acestuia, este obligatorie participarea procurorului, organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(4) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.</p> <p>(5) Dispoziitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”</p>
---	---	--

		<p>executare aceste hotărâri, la caz, Serviciul Fiscal de Stat să întreprindă acțiuni corespunzătoare. Amendamentul se reduce la aceea că Serviciului Fiscal de Stat i se pune în sarcină de a solicita procurorului să înainteze un demers instanței pentru a soluționa chestiunile apărute în procesul de executare. În același timp, se instituie un termen atât pentru procuror – 5 zile, care să impulsioneze acțiunile sale, dar și instanței – până la 3 luni – pentru a examina cu celeritate demersul înaintat de procuror.</p>	
<p>6. Art. II, pct. 47. al proiectului de lege are următorul conținut: Se completează cu articolul 472¹ cu următorul cuprins: „Articolul 472¹. Contestarea actelor organului de executare silită a cazurilor speciale de executare (1) Actele de executare ale organului de executare silită a cazurilor speciale de executare prevăzute în capitolul XXVIII¹ din titlul V din cartea a doua din Codul de executare pot fi contestate de către condamnat sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate la judecătorul de instrucție din raza de activitate a organului de executare respectiv. (2) Contestația se depune în termen de 10 zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv.</p>	<p>Deputatul Radu Marian pct. 47 va avea următorul cuprins: „47. Se completează cu articolul 471³ cu următorul cuprins: Articolul 471³. Modul de soluționare a chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune (1) Dacă executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune hotărârii judecătorești este sesizat în ordinea art. 98¹ din Codul de executare și constată condițiile prevăzute la art. 471² alin. (1) lit. b), înaintează în instanța de judecată un demers, însoțit de materialele aferente care justifică constatările efectuate, pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești; (2) Demersul se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La examinarea demersului, participarea executorului judecătoresc și proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate este obligatorie.</p>	<p>Se acceptă La Art. II, pct. 47. al proiectului de lege va avea următorul conținut: 47. Se completează cu articolul 471³ cu următorul cuprins: Articolul 471³. Modul de soluționare a chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune (1) Dacă executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune este sesizat în ordinea art. 98¹ din Codul de executare și constată condițiile prevăzute la art. 471² alin. (1) lit. b), înaintează în instanța de judecată un demers, însoțit de materialele aferente care justifică constatările efectuate, pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești;</p>	

<p>(3) Condamnatul sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate poate/pot fi repus(e) în termenul de contestare, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.</p> <p>(4) Modul de soluționare a contestației are loc conform prevederilor art. 471 și nu suspendă executarea actului. Încheierea privind soluționarea contestației este irevocabilă.</p> <p>(5) Actele de executare întocmite de organul de executare silită a cazurilor speciale de executare, legale în fond, nu pot fi anulate pentru motive formale.”</p>	<p>Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(3) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi urmărite și din contul cărei persoane se urmăresc, alte chestiuni ce au importanță pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>În ceea ce privește punerea în executare a hotărârilor judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune în ordinea articolului 471³ din Codul de procedură penală, este necesară o reglementare specifică care să clarifice rolul executorului judecătoresc și să stabilească o procedură eficientă de urmărire a bunurilor, atunci când creditorul este altul, decât statul. Or, conform sarcinii procedurii de executare conform Codului de executare, aceasta este de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, prin intermediul executorului judecătoresc.</p>	<p>(2) Demersul se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La examinarea demersului, și participarea executorului judecătoresc și proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate este obligatorie. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(3) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi urmărite și din contul cărei persoane se urmăresc, alte chestiuni ce au importanță pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”</p> <p>Proiectul de lege se renumerează în ordine cronologică.</p>
<p>7. Art.II, pct. 49. al proiectului de lege are următorul conținut: „Titlul III din Partea specială, după articolul 530 se introduce capitolul VIII¹ cu următorul cuprins: „Capitolul VIII¹”</p>	<p>Deputatul Radu Marian</p> <p>La pct. 49 referitor la articolul 530² se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Instanța de judecată examinează demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale într-un termen ce nu va depăși 3 luni.”;</p>	<p>Se acceptă</p> <p>La pct. 49 referitor la articolul 530² se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Instanța de judecată examinează demersul privind dispunerea confiscării speciale sau</p>

**PROCEDURA DE CONFISCARE ÎN
CAZUL ÎNCETĂRII URMĂRII
PENALE**

Articolul 530¹. Modul de înaintare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6¹), înaintează, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii respective, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.

(2) La demers se anexează în copii certificate actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.

Articolul 530². Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de

extinse a bunurilor infracționale într-un termen ce nu va depăși 3 luni.?”;

Argumentare:

Articolul 530² din Codul de procedură penală reglementează procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării bunurilor în cazul încetării urmăririi penale. Modificarea propusă introduce un termen maxim de 3 luni pentru examinarea acestor demersuri de către instanța de judecată.

Această modificare este necesară pentru a asigura celeritatea și eficiența procesului de confiscare a bunurilor infracționale. Stabilirea unui termen maxim contribuie la prevenirea tergiversărilor nejustificate și la protejarea drepturilor persoanelor implicate în acest proces.

Introducerea unui termen de 3 luni, care se consideră a fi unul rezonabil și proporțional, va stimula instanțele de judecată să acorde prioritate examinării demersurilor respective, contribuind astfel la combaterea criminalității și la recuperarea bunurilor obținute ilicit.

judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună referința. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.

(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, care se expune de către procuror și se audiază proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din Partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.

Articolul 530³. Soluția instanței de judecată

(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:

<p>a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;</p> <p>b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor.</p> <p>(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de către procuror și persoanele prevăzute la art. 530² alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.</p> <p>(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.””</p>		<p>Se acceptă</p> <p>Art. V se completează cu un pct.nou cu următorul conținut:</p> <p>Se completează cu articolul 98¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 98¹. Urmărirea proprietății efective a debitorului</p> <p>La cererea argumentată a creditorului care cuprinde materialele ce justifică concluzia că debitorul deține bunuri în proprietate efectivă, în sensul art. 6 pct. 37²) din Codul de procedură penală, care au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice, executorul judecătoresc poate înainta în instanța de judecată un demers motivat pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești în materie penală cu privire la repararea prejudiciului</p>
<p>8.</p>	<p>Deputatul Radu Marian</p> <p>La Art. III:</p> <p>Se completează cu articolul 98¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 98¹. Urmărirea proprietății efective a debitorului</p> <p>La cererea argumentată a creditorului care cuprinde materialele ce justifică concluzia că debitorul deține bunuri în proprietate efectivă, în sensul art. 6 pct. 37²) din Codul de procedură penală, care au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice, executorul judecătoresc poate înainta în instanța de judecată un demers motivat pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești în materie penală cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune în condițiile art. 471³ din Codul de procedură penală.”;</p> <p>Argumentare:</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Art. V se completează cu un pct.nou cu următorul conținut:</p> <p>Se completează cu articolul 98¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 98¹. Urmărirea proprietății efective a debitorului</p> <p>La cererea argumentată a creditorului care cuprinde materialele ce justifică concluzia că debitorul deține bunuri în proprietate efectivă, în sensul art. 6 pct. 37²) din Codul de procedură penală, care au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice, executorul judecătoresc poate înainta în instanța de judecată un demers motivat pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești în materie penală cu privire la repararea prejudiciului</p>

cauzat de infracțiune în condițiile art. 471³ din Codul de procedură penală.”;

Articolul 98¹ din Codul de executare, este determinată de necesitatea consolidării mecanismului de punere în executare a hotărârilor judecătorești referitoare la repararea prejudiciului cauzat de infracțiuni, altul decât statul. În prezent, există dificultăți în identificarea și urmărirea bunurilor debitorilor care, în mod efectiv, le controlează, dar le-au transferat unor persoane terțe fizice și juridice pentru a evita executarea silită.

Prin urmare, este imperios necesară reglementarea unei proceduri clare care să permită creditorilor să solicite urmărirea proprietății efective a debitorilor și să acorde executorilor judecătorești posibilitatea de a sesiza instanța de judecată în vederea stabilirii modului de punere în executare a hotărârilor.

Mecanismul introduce o procedură specială care permite urmărirea **proprietății efective** a debitorului în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind **repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, altul decât statul**. Mecanismul din în acest articol implică următorii pași esențiali:

1. Sesizarea creditorului:

- Creditorul care deține o hotărâre judecătorească executorie poate depune o **cerere argumentată** prin care solicită urmărirea bunurilor aflate în **proprietatea efectivă** a debitorului. Noțiunea de proprietate efectivă este definită în Codul de procedură penală. De aceea, este imperios ca pentru constatarea proprietății efective urmează să se constate criteriile acesteia așa cum este menționat în art. 6 pct. 37²) din Codul de procedură penală.

	<p>- Această solicitare se bazează pe conceptul de proprietate efectivă, astfel cum este definit în art. 6 pct. 37²) din Codul de procedură penală.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>La Art.V pct.6 (după renumerotare) se acceptă următoarele modificări:</p> <p>Referitor la articolul 293¹ alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor se realizează în modul stabilit de Guvern.</p> <p>(3) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată se realizează în modul stabilit de Codul fiscal nr. 1163/1997.”;</p> <p>Referitor la articolul 293² alineatul (1) după textul „Serviciul Fiscal de Stat” se completează cu textul „în termen de până la 5 zile”;</p> <p>Articolele 293⁴-293⁹ se exclud;</p> <p>Articolul 293¹⁰ devine articolul 293⁴;</p> <p>Pct.4 se completează cu un articol nou 293⁵ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 293⁵. Informarea procurorului în procedura cazurilor speciale de executare silită</p>
<p>9. Art.III, pct. 4. al proiectului de lege are următorul conținut:</p> <p>1. După articolul 293 se introduce un capitol nou cu următorul cuprins:</p> <p>„Capitolul XXVIII¹</p> <p>EXECUTAREA SILITĂ A CAZURILOR SPECIALE</p> <p>Articolul 293¹. Dispoziții generale</p> <p>(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p> <p>(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1) se desfășoară în conformitate cu prezentul capitol, cu completările prevăzute în capitolul 9 din titlul V din Codul fiscal nr. 1163/1997.</p> <p>(3) În sensul prezentului capitol, prin cazuri speciale de executare silită se înțeleg procedurile de executare în materie penală date spre executare în competența Serviciului Fiscal de Stat conform art. 172 și 174.</p>	<p>Deputatul Radu Marian</p> <p>la pct. 4:</p> <p>referitor la articolul 293¹ alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor se realizează în modul stabilit de Guvern.</p> <p>(3) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată se realizează în modul stabilit de Codul fiscal nr. 1163/1997.”;</p> <p>la pct. 4 referitor la articolul 293² alineatul (1) după textul „Serviciul Fiscal de Stat” se completează cu textul „în termen de până la 5 zile”;</p> <p>la pct. 4, articolele 293⁴-293⁹ se exclud;</p> <p>la pct. 4, articolul 293¹⁰ devine articolul 293⁴;</p> <p>pct. 4 se completează cu un articol nou 293⁵ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 293⁵. Informarea procurorului în procedura cazurilor speciale de executare silită</p> <p>În procedura cazurilor speciale de executare silită organul de executare informează procurorul despre:</p> <p>a) începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare;</p>	

<p>Articolul 293². Începerea executării silite a cazurilor speciale de executare</p> <p>(1) Serviciul Fiscal de Stat începe procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293¹.</p> <p>(2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare, se înștiințează condamnatul și procurorul.</p> <p>Articolul 293³. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare</p> <p>(1) Serviciul Fiscal de Stat poate antrena executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.</p> <p>(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate peste hotarele țării, Serviciul Fiscal de Stat poate antrena Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile urmării și identificării bunurilor deținute prin intermediul terțelor persoane.</p>	<p>b) chestiunile apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale executare conform art.293⁴;</p> <p>c) suspendare și/sau reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale executare;</p> <p>d) executarea hotărârii.”.</p> <p>Argumentare:</p> <p>În ceea ce ține de articolele 293⁴-293⁹ din Codul de executare și art. 472¹ din Codul de procedură penală, acestea urmează a fi excluse din proiect, întrucât acestea reglementează modul de executare a hotărârilor judecătorești în materie penală și măsurile de asigurare a executării, aspecte deja acoperite de Codul fiscal.</p> <p>Respectiv, în Titlul V din Codul fiscal sunt reglementate procedurile de inițiere a executării silite, cât și măsurile de asigurare întreprinse în acest scop. Mai exact, executarea silită este inițiată prin emiterea unei hotărâri privind executarea silită a obligației fiscale. Această hotărâre include date despre toate obligațiile față de Bugetul Public Național, preluate din modulul „Contul curent al contribuabilului” al Sistemului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat. Acest modul reflectă nașterea, modificarea și stingerea tuturor obligațiilor față de Bugetul Public Național, atât fiscale (impozite și taxe), cât și nefiscale (amenzi contravenționale, taxa de stat, mandate de executare a creanțelor bănești de drept public, etc).</p> <p>Prin urmare, în cazul în care executarea hotărârilor judecătorești în materie penală se va realiza conform Codului fiscal, Serviciul Fiscal de Stat va adapta modulul „Contul curent al contribuabilului” pentru a include</p>	<p>În procedura cazurilor speciale de executare silită organul de executare informează procurorul despre:</p> <p>a) începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare;</p> <p>b) chestiunile apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale executare conform art.293⁴;</p> <p>c) suspendare și/sau reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale executare;</p> <p>d) executarea hotărârii.”.</p>
--	--	--

(3) La executarea hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 293⁴. Aplicarea măsurilor de asigurare

(1) În procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare, Serviciul Fiscal de Stat poate aplica măsuri de asigurare a executării silită prevăzute în capitolul 12 din titlul V din Codul fiscal nr. 1163/1997.

(2) Actul de aplicare a măsurilor de asigurare prevăzut la alin. (1) poate fi contestat de către condamnat sau de persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, în modul stabilit de Codul de procedură penală.

Articolul 293⁵. Suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi suspendată de Serviciul Fiscal de Stat, după aprobarea, în scris, de către procuror, dacă există motive obiective care fac imposibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea definitivă a instanței.

(2) Despre suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat urmează să înștiințeze

creanțele rezultate din aceste hotărâri. Astfel, la inițierea executării silită, hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale va cuprinde toate obligațiile înscrise în modul, inclusiv cele rezultate din hotărâri judecătorești penale. Această abordare permite evitarea cheltuielilor pentru dezvoltarea unui nou sistem informațional și crearea de subdiviziuni noi în cadrul Serviciului Fiscal de Stat. În caz contrar, menținerea articolelor 293⁴-293⁹ ar obliga Serviciul Fiscal de Stat să stabilească o procedură internă distinctă, implicând costuri semnificative pentru dezvoltarea unui sistem informațional nou și crearea de subdiviziuni.

- Cu toate acestea, pentru a nu distorsiona conceptul prin care procurorul coordonează executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, se impune completarea Codului de executare cu un **articol nou 293⁵** în care să se reglementeze aspectele de informare a procurorului în procedura cazurilor speciale de executare silită, obligație impusă organului de executare, în speță – Serviciul Fiscal de Stat.

condamnatul și persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.

(3) După suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, Serviciul Fiscal de Stat este obligat să ia măsuri, atât direct, cât și prin intermediul altor organe, în vederea identificării circumstanțelor de a face posibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea a cărei executare se cere. Procurorul, în mod periodic, dar nu mai rar decât o dată la 6 luni, va verifica măsurile întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat.

(4) Pe perioada suspendării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare nu pot fi întreprinse acțiuni de executare, cu excepția aplicării măsurilor de asigurare.

Articolul 293⁶. Reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi reluată de către Serviciul Fiscal de Stat, la propunerea procurorului sau din oficiu, după ce au dispărut motivele suspendării sau a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de executare.

(2) Despre reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică procurorului, condamnatului și persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.

Articolul 293⁷. Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare încetează în cazurile în care:

- a) condamnatul a executat benevol și integral hotărârea definitivă a instanței;
- b) au fost recuperate integral sumele indicate în hotărârea definitivă a instanței;
- c) desfășurarea în continuare a investigațiilor financiare devine costisitoare și nerezonabilă în raport cu valoarea urmărită;
- d) a fost anulată hotărârea în baza căreia a fost dispusă confiscarea.

(2) Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică condamnatului, părții vătămate sau reprezentantului ei legal și procurorului.

Articolul 293⁸. Actul Serviciului Fiscal de Stat în cazul încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare printr-un act motivat emis de Serviciul Fiscal de Stat în care se indică:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data și locul emiterii, numărul procedurii de executare;
- c) datele de identificare a condamnatului/persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate sau datele de identificare a reprezentantului împuternicit;
- d) chestiunea asupra căreia se adoptă actul (obiectul actului);
- e) motivele de fapt și temeiul de drept;
- f) dispoziția organului fiscal;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului fiscal emitent;

i) mențiunea despre posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul la care se depune contestația.

(2) Actul Serviciului Fiscal de Stat se aprobă în scris prin ordonanța motivată a procurorului.

(3) Actul Serviciului Fiscal de Stat poate fi contestat la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile de la data comunicării.

Articolul 293⁹. Consecințele încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) După rămânerea definitivă a actului privind încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, Serviciul Fiscal de Stat dispune anularea măsurilor de asigurare a executării silită aplicate în condițiile art. 293⁴. Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică instanței de judecată.

(2) Procedura de executare care a încetat nu poate fi reluată.

Articolul 293¹⁰. Chestiuni apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale de executare

Dacă în procedura de executare silită în cazuri speciale de executare se constată că bunurile obiect al confiscării speciale sau

<p>extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului înaintarea în instanța de judecată a unui demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în condițiile art. 471² din Codul de procedură penală.”</p>		
<p>10. Articolul 263 din Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), are următorul conținut: „Articolul 263. Căutarea condamnatului cu privire la care a fost amânată sau suspendată executarea pedepsei (1) În cazul în care condamnatul nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea organul de</p>	<p>Deputatul Radu Marian se completează cu un punct nou, pct. 5 cu următorul cuprins: „5. La articolul 263 alin. (2) va avea următorul cuprins: (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul de poliție subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.”.</p> <p>Argumentare: Raționamentul propunerii de modificare a articolului 263 alin. (2) din Codul de executare conform căroră, se impune pentru a nu crea dificultăți atât în stabilirea competenței de pornire a dosarelor de căutare, cât și în executarea acestora într-un termen optim. În practică, se constată deseori că adresa indicată în dosarul de probațiune și nemijlocit în încheierea judecătorească nu corespunde realității, ceea ce îngreunează localizarea efectivă a persoanei căutate.</p>	<p>Se acceptă Art.III se completează cu un pct nou, care se va renumeroa în ordine cronologică, cu următorul conținut: „4. La articolul 263 alin. (2) va avea următorul cuprins: (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul de poliție subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.”.</p>

probațiune sau este dislocat comandamentul militar.”

De asemenea, recomandarea prenotată este necesară întru excluderea suprasolicitării unor angajați ai inspectoratelor de poliție în raport cu angajații altor inspectorate de poliție de a cărei competență teritorială ar fi examinarea încheierii instanței de judecată privind căutarea condamnatului. În vederea evitării acestor disfuncționalități, este necesară modificarea normei, astfel încât încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului să fie executată de către organul de poliție în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu cunoscut al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.

Această modificare este fundamentată pe principiul competenței teritoriale ce este legată de personalitatea condamnatului, care asigură o mai bună cunoaștere a situației personale a condamnatului, a mediului social în care acesta trăiește, precum și un acces facil la probe și informații relevante pentru cauză. Inspectoratul de poliție din raza ultimului domiciliu cunoscut al condamnatului deține date operative actualizate și poate coopera eficient cu alte instituții locale, cum ar fi autoritățile administrației publice, serviciile sociale sau alte structuri relevante.

Totodată, această modificare este în deplină concordanță cu prevederile art. 15 din *Legea nr. 320/2012 privind activitatea Poliției și statutul polițistului*, care stabilește organizarea Poliției în subdiviziuni teritoriale corespunzătoare împărțirii administrativ-teritoriale a țării, unde este reglementat că Poliția este structurată în inspectorate de poliție la nivel raional și municipal, direcții de poliție în municipiul Chișinău și UTA Găgăuzia, precum

și posturi de poliție în sate și comune, fiecare dintre acestea având o competență clar delimitată geografic.

Prin urmare, modificarea propusă urmărește clarificarea competenței teritoriale a Poliției în procesul de căutare a condamnaților, eliminarea neconcordanțelor procedurale existente și optimizarea resurselor Poliției, toate acestea având ca rezultat o aplicare mai eficientă a măsurilor judiciare și o reducere a întârzierilor în executarea încheierilor instanțelor de judecată.

- Ce ține de modificările propuse la **dispozițiile finale și tranzitorii** este de a avea o coerență dintre competențele executorilor judecătorești și cele a Serviciului Fiscal de Stat. Transferul competenței de executare a hotărârilor judecătorești în materie penală de la executorii judecătorești către Serviciul Fiscal de Stat este determinat de necesitatea eficientizării și uniformizării procesului de punere în executare a acestor hotărâri. În prezent, procedurile de executare sunt fragmentate, iar aplicarea măsurilor de recuperare a creanțelor statului și de confiscare a bunurilor obținute ilicit nu este întotdeauna coerentă și eficientă.

Prin această reformă, se urmărește preluarea procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești în materie penală pendinte de la executorii judecătorești, prin implicarea unei instituții specializate în gestionarea creanțelor statului – Serviciul Fiscal de Stat –, care dispune de resursele necesare pentru a asigura o executare unitară, transparentă și eficientă.

<p>11.</p>	<p>Art. VIII. – Dispoziții finale și tranzitorii</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.</p> <p>(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi:</p> <p>a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;</p> <p>b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.</p> <p>(3) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată care au dispus aplicarea sechestrului vor transmite pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale actele procedurale ce vizează măsurile asigurătorii dispuse în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune, asigurării acțiunii civile, garantării executării pedepsei amenzii, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă și pentru compensarea cheltuielilor judiciare în cauzele penale pendinte, indiferent de etapa la care se află.</p> <p>(4) Procedurile de executare intentate în baza hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului</p>	<p>Deputatul Radu Marian La Art. VIII:</p> <p>alineatul (4) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(4) Procedurile de executare, intentate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în baza hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin încheiere de strămutare emisă de către executorul judecătoresc.</p> <p>2. Se completează cu alineatele (5)-(7) cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, Serviciul Fiscal de Stat va reprezenta succesorul de drept al executorilor judecătorești în cadrul procedurilor de executare transmise în conformitate cu prevederile alin. (4), fiind abilitat să exercite toate atribuțiile legale ale organului responsabil de executarea silită și să substituie executorii judecătorești în cadrul proceselor judiciare legate de procedurile de executare respective.</p> <p>(6) Măsurile asigurătorii aplicate de către executorii judecătorești în procedurile de executare transferate Serviciului Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile alin. (4), rămân în vigoare.</p> <p>(7) Pentru procedurile de executare prevăzute la alin. (4), executorii judecătorești vor emite încheiere privind încasarea cheltuielilor de executare din contul debitorului în temeiul borderoului de calcul al cheltuielilor de executare,</p>	<p>Se acceptă parțial</p> <p>Art.XI va avea următorul conținut:</p> <p>Art. XI. – Dispoziții finale și tranzitorii</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare peste 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.II, art.III, pct.51-56 de la art.IV, art.VI, art.VII și pct.3 și 5 de la art.X care intră în vigoare la data publicării.</p> <p>(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi:</p> <p>a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;</p> <p>b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.</p> <p>(3) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată care au dispus aplicarea sechestrului vor transmite pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale actele procedurale ce vizează măsurile asigurătorii dispuse în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune, asigurării acțiunii civile, garantării executării pedepsei amenzii, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă și pentru compensarea cheltuielilor judiciare în cauzele penale pendinte, indiferent de etapa la care se află.</p>
------------	---	--	---

<p>cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează a fi executate de către executorii judecătorești care le-au intentat.</p>	<p>care vor fi executate de către aceștia, în condițiile Codului de executare.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>Ce ține de modificările propuse la dispozițiile finale și tranzitorii este de a avea o coerență dintre competențele executorilor judecătorești și cele a Serviciului Fiscal de Stat. Transferul competenței de executare a hotărârilor judecătorești în materie penală de la executorii judecătorești către Serviciul Fiscal de Stat este determinat de necesitatea eficientizării și uniformizării procesului de punere în executare a acestor hotărâri. În prezent, procedurile de executare sunt fragmentate, iar aplicarea măsurilor de recuperare a creanțelor statului și de confiscare a bunurilor obținute ilicit nu este întotdeauna coerentă și eficientă. Prin această reformă, se urmărește preluarea procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești în materie penală pendinte de la executorii judecătorești, prin implicarea unei instituții specializate în gestionarea creanțelor statului – Serviciul Fiscal de Stat –, care dispune de resursele necesare pentru a asigura o executare unitară, transparentă și eficientă.</p>	<p>„(4) Procedurile de executare, intentate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în baza hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin încheiere de strămutare emisă de către executorul judecătoresc.</p> <p>„(5) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, Serviciul Fiscal de Stat va reprezenta succesorul de drept al executorilor judecătorești în cadrul procedurilor de executare transmise în conformitate cu prevederile alin. (4), fiind abilitat să exercite toate atribuțiile legale ale organului responsabil de executarea silită și să substituie executorii judecătorești în cadrul proceselor judiciare legate de procedurile de executare respective.</p> <p>(6) Măsurile asiguratorii aplicate de către executorii judecătorești în procedurile de executare transferate Serviciului Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile alin. (4), rămân în vigoare.</p> <p>(7) Pentru procedurile de executare prevăzute la alin. (4), executorii judecătorești vor emite încheiere privind încasarea cheltuielilor de executare din contul debitorului în temeiul</p>
--	---	--

			borderoului de calcul al cheltuielilor de executare, care vor fi executate de către aceștia, în condițiile Codului de executare.”.
12.	<p>Articolul 966. Efectele executării</p> <p>(1) Executarea stinge obligația numai în cazul în care este efectuată în modul corespunzător.</p> <p>(2) Obligația se stinge și în cazul în care creditorul acceptă o altă executare în locul celei datorate (darea în plată). În acest caz, debitorul răspunde pentru viciile prestației conform regulilor privind răspunderea vânzătorului.</p> <p>(3) Dacă acceptă executarea obligației, sarcina de a demonstra neexecutarea revine creditorului.</p> <p>(4) În cazul stingerii obligației principale, fidejusiunea, gajul și alte drepturi accesorii încetează în măsura în care nu subzistă interese justificate ale terților.</p>	<p>Deputatul Radu Marian</p> <p>La Articolul * - Articolul 966 din Codul civil se completează cu alineatul (2¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) În cazul prevăzut la alin. ,(2), atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate. Părțile, în baza acordului comun, pot deroga de la această regulă, stabilind că obligația în locul căreia debitorul își cedează propria creanță se stinge încă de la data cesiunii. Dispozițiile legale referitoare la cesiunea de creanță sunt aplicabile în modul corespunzător.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>Prin prezentul amendament se urmărește a se realiza o intervenție în cuprinsul prevederilor legale din cadrul <i>Codului civil</i> referitoare la obligațiile cedentului în cadrul unei cesiuni de creanță, prin care s-ar urmări oferirea unor garanții suplimentare la nivel legislativ pentru cesionar în contextul unor cesiuni realizate cu un scop particular predefinit și anume când la cesiunea de creanță se recurge în calitate de instrument legal prin care un debitor care are o obligație față de un creditor ar urmări ca în scopul stingerii acesteia să realizeze o altă executare în locul celei datorate, transmițând în acest sens către creditor o creanță proprie pe care debitorul o are față de altă persoană.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Se completează cu un Art. nou, cu următorul conținut:</p> <p>Art.III. – Articolul 966 din Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 06.06.2002 (<i>în vigoare 12.06.2003</i>) (republishat: Monitorul Oficial al R.Moldova nr.66-75 art.132 din 01.03.2019 Monitorul Oficial al R.Moldova nr.82-86 art.661 din 22.06.2002), cu modificările ulterioare, se completează cu alineatul (2¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) În cazul prevăzut la alin. ,(2), atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate. Părțile, în baza acordului comun, pot deroga de la această regulă, stabilind că obligația în locul căreia debitorul își cedează propria creanță se stinge încă de la data cesiunii. Dispozițiile legale referitoare la cesiunea de creanță sunt aplicabile în modul corespunzător.”</p> <p>Respectiv Art. se renumerează în ordine cronologică</p>

Această posibilitate de stingere a unei obligații s-ar putea realiza în baza următoarelor prevederi legale:

- art. 974-985 din *Codul civil*, unde este consacrat mecanismul de compensare, care presupune stingerea reciprocă a unei obligații și a unei creanțe opuse, certe, lichide, de aceeași natură și exigibile. Compensarea se poate realiza atât pe cale judiciară, cât și pe cale convențională.

- art. 966 alin. (2) din *Codul civil*, care stabilește că „(2) *Obligația se stinge și în cazul în care creditorul acceptă o altă executare în locul celei datorate (darea în plată). În acest caz, debitorul răspunde pentru vicile prestației conform regulilor privind răspunderea vânzătorului.*” .

Cu toate acestea, în cazul dării în plată, ipoteza particulară când executarea alternativă a obligației ar presupune o cedare de creanță pe care o are debitorul față de o altă persoană nu beneficiază de careva reglementări suplimentare, care ar ține cont de specificul acestei situații.

Cu titlu comparativ, legislația civilă din România vine cu o reglementare particulară a acestui subiect, în cadrul acesteia fiind reglementată în mod distinct – **cesiunea de creanță în locul executării** (art. 1493 din *Codul civil al României*, ce stabilește că „(1) *Atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate. Dispozițiile art. 1.568-1.584 sunt aplicabile în mod corespunzător.* (2) *Dacă, potrivit înțelegerii părților, obligația în locul căreia debitorul își cedează propria creanță se stinge încă de la data cesiunii, dispozițiile art. 1.586 sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția cazului în care creditorul preferă să ceară prestația inițială.*”). Doctrina juridică din România a

subliniat faptul că această figură juridică reprezintă o varietate de dare în plată (formă specială de stingere a obligației prin executare) pe care legiuitorul a ales să o reglementeze distinct tot în cadrul condițiilor plății. Cu toate acestea, cesiunea de creanță în contul plății prezintă anumite particularități.

Astfel, potrivit art. 1493 alin. (1) din *Codul civil românesc*, plata se poate efectua și prin intermediul unei cesiuni de creanță în contul unei datorii. Spre deosebire de darea în plată, al cărei efect extincțiv de datorie se produce la data transferului dreptului sau executării prestației de către debitor conform înțelegerii cu creditorul, în cazul cesiunii de creanță în contul datoriei, stingerea obligației „obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate”, așadar nu în momentul efectuării cesiunii de creanță (aspect care îl favorizează în mod cert pe creditorul care a acceptat această dare în plată).

Raportat la legislația din Republica Moldova, meriță reținut faptul că la momentul actual, *Codul civil* stabilește cu valoare de principiu, la art. 877, că „*Creditorul nu este obligat să accepte o altă prestație decât cea datorată. Această regulă se aplică chiar și în cazul în care prestația propusă are o valoare mai mare.*”, regulă care este însă însoțită de posibilitatea de derogare ce este menționată la art. 966 alin. (2) din Cod.

În cadrul reglementărilor legale referitoare la cesiunea de creanță (art. 823-839 din *Codul civil*), acest aspect de asemenea nu este abordat într-o manieră distinctă, motiv pentru care se vine cu prezentul amendament, prin care se propune o completare a prevederilor art. 966 din Codul civil

		<p>cu un alineat distinct (<i>alineatul (2)</i>), care va consacra în cadrul legislației naționale o normă ce va reglementa specificul dării în plată prin intermediul unei cesiuni de creanță (de o manieră similară cu cea la care a recurs legiuitorul din România) și va asigura o protecție suplimentară pentru creditorul care acceptă darea în plată realizată în această modalitate (mai ales în situațiile în care acesta, din cauza impreviziunii sale, ar omite să stipuleze prevederi similare în cadrul unui eventual acord încheiat în acest sens cu debitorul).</p>	
<p>1.</p>	<p>Art.II, pct. 24. al proiectului de lege are următorul conținut:</p> <p>„ Pct.24 La articolul 229²: în denumirea articolului, după cuvântul „Urmărirea” se introduce textul „, identificarea”; la alineatul (1), cuvintele „bunurilor infracționale” se substituie cu cuvintele „identificării bunurilor infracționale”; alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) În cazul urmării penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹-142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165-168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) și alin. (2) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174-175¹, 181¹-</p>	<p>DGJ</p> <p>La Art.I, pct.1 ce modifică Art.1061 din Codul penal și Art.II, pct.24 ce modifică Art.2292 alin.(2) din Codul de procedură penală, atenționăm că nu este clară includerea infracțiunilor privind viața sexuală în categoria infracțiunilor pentru comiterea cărora ar fi posibilă confiscarea extinsă cum ar fi: art.171 (Violul), art. 172 (Acțiuni cu caracter sexual neconsimțite), art.173 (Hărțuirea sexuală), art.174 (Actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani), art. 175 (Acțiuni cu caracter sexual săvârșite cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani) din Codul penal. În acest sens, propunem ca prevederile articolelor menționate, să fie analizate sub aspectul laturii obiective a infracțiunilor privind viața sexuală prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174-1751 din Codul penal, deoarece acestea nu sunt generatoare de avantaje economice sau venituri ilicite pentru care organul de urmărire penală să dispună, prin delegare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Conform art.2 alin.(1) lit.d) din DIRECTIVA (UE) 2024/1260 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 24 aprilie 2024 privind recuperarea și confiscarea activelor, prevede că prezenta directivă se aplică infracțiunilor reglementate de d) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului – care vizează anume infracțiunile privind viața sexuală.</p>

181³, art. 186 alin. (3), (4) și (5), art. 187 alin. (3), (4) și (5), art. 188 alin. (3), (4) și (5), art. 189 alin. (3)-(6), art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4), (5) și (6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2¹)-(5), art. 206, 208-208², 217¹-217³, 220, 220¹, 223-233, 236, 237, 239-239¹, 240, 241¹-244¹, 245-245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295-295², 324-329, 330², 332-335¹, 342-343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale urmărirea și identificarea bunurilor infraționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”;

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) Dacă la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art. 258 alin. (3) nu poate fi finalizată, dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită

acumularea probelor în condițiile art.258 din Codul de procedură penală. În acest context, atragem atenția asupra faptului că prevederea pct.(io) din Directiva (UE) 1260/2024 privind recuperarea și confiscarea activelor, stabilește că Statele membre sunt încurajate în special, să se asigure ca în domeniul de aplicare al prezentei directive sunt incluse infracțiunile de contrafacere și piraterie a produselor, trafic ilicit de bunuri culturale, fals și uz defals în înscrisuri oficiale, omor sau vătămare corporală gravă, trafic ilicit de organe și țesuturi umane, răpire, lipsire de libertate în mod ilegal sau luare de ostatici, furt organizat sau tâlhărie, racket și extorcare defonduri, trafic de vehiculefurate, infracțiuni fiscale legate de impozitele directe și impozitele indirecte, incendierea cu intenție, fraudă și înșelăciunea, traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive și infracțiunile care intra în sfera de competență a Curții Penale Internaționale. Cu toate acestea, prezenta directivă nu impune statelor membre obligația de a introduce sau de a menține vreo infracțiune. Astfel, remarcăm că Directiva (UE) 1260/2024 nu încurajează statele membre de a include infracțiunile privind viața sexuală în lista infracțiunilor pentru care s-ar putea declanșa mecanismul de confiscare. Totodată, este de menționat că Directiva (UE) 1260/2024 recomandă statelor să se asigure că în domeniul de aplicare a confiscării speciale sau a confiscării extinse să fie incluse infracțiunile de omor sau vătămările corporale grave comise din interes material, ceea ce în prezentul proiect de lege nu este reglementat.

	<p>se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) Procurorul dispune prin ordonanță motivată efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹ din Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor infraționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2). Executarea delegației are loc până la deliberarea și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care împreună cu materialele acumulate se expediază procurorului.”</p>	
<p>Nu se acceptă</p> <p>La articolul 251 din Cod penal cât și în proiectul de lege și anume la art.208 menționat, se menționează despre bunurile sechestrate. În acest sens, chiar dacă este lăsat spre păstrare, în circumstanțele respective ele se consideră a fi sechestrate.</p>	<p>DGJ</p> <p>-la pct.17, Art.208 alin.(5), în scop de precizie normativă, cu referire la răspunderea penală ce ține de bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate, dar au fost lăsate pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, atenționăm că prevederile art.251 din Codul penal, reglementează răspunderea penală doar pentru însușirea, înstrăinarea, tănuirea bunurilor sechestrate sau confiscate, nu și pentru substituirea acestora.</p>	<p>2. Art.II, pct. 17. al proiectului de lege are următorul conținut:</p> <p>„ Pct.17 Articolul 208 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 208. Păstrarea bunurilor puse sub sechestru</p> <p>(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilului, a celor</p>

care prin natura lor nu pot fi ridicate și a obiectelor cu dimensiuni mari.

(2) Obiectele ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers bunurile au fost puse sub sechestru, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În situația în care este necesară conservarea valorii bunurilor sechestrate, acestea se transmit pentru administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(3) Metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, obiectele de artă se transmit spre păstrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(4) Numerarul în monedă națională și în valută străină se depun pe contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(5) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, căruia i-a fost explicată răspunderea penală, prevăzută la art. 251 din Codul penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestor bunuri și despre aceasta de la el se ia un angajament scris. Organul de urmărire penală pune în sarcina proprietarului sau posesorului bunului să întreprindă acțiuni necesare pentru păstrarea

Prin urmare, sugerăm autorului a revedea propunerea respectivă prin prisma art.251 din Codul penal, astfel fiind în conformitate cu prevederile art.54 alin.(i) lit. a) din Legea nr.100/2017

și administrarea eficientă a bunului sechestrat în vederea conservării valorii acestuia. În acest caz, proprietarul sau posesorul bunului sechestrat răspunde pentru întreținerea și conservarea valorii bunului.

(6) Dacă judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul procurorului sau din oficiu, interzice utilizarea bunului sechestrat sau constată că bunurile imobile și obiectele cu dimensiuni mari care au fost sau urmează a fi puse sub sechestrul pot fi abandonate, poate dispune transmiterea acestora spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”

Veronica ROȘCA,
Președintele Comisiei

